

[Handelsministeren.]

andre ministerier. Jeg finder derfor personligt, at det vil være det eneste rigtige, at forureningsproblemet behandles i de enkelte ministerier, under hvis ressort forureningskilderne måtte ligge, i dette tilfælde naturligvis under handelsministeriets søfartsafdeling. Jeg ville ikke mene, at man nåede ret langt ved at samle alle forureningsproblemer, som rummer så uhyre mange forskelligartede problemer, ét sted. Jeg tror, det ville blive en dårlig administration.

Jeg takker for hr. Henning Andersens tilslutning til lovforslaget. Ligeledes takker jeg naturligvis hr. Henry Sørensen og vil i forbindelse med hans indlæg spørge, om der ikke foreligger en misforståelse. Forholdet er jo det, at ifølge den foreslåede § 10 a kan handelsministeren efter indstilling fra det nærmere nævnte råd fastsætte bestemmelser til forebyggelse af, at havet forurenes ved udkastning fra danske skibe — det gælder over hele jordkloden — og forbyde enhver udkastning fra skibe i danske territorialfarvande; det sidste gælder altså alle skibe, også udenlandske skibe. Jeg tror, det klarer det ene spørgsmål, der blev rejst af hr. Henry Sørensen.

Spørgsmålet om store tankskibskatastrofer med specielt henblik på Store-Bælt er under overvejelse i handelsministeriet og drøftes med de interesserede parter.

Jeg er enig med hr. Henry Sørensen i, at det er godt, at IMCO skubber på de nationale interesser, som nok tit kan siges at sakke lidt agterud inden for dette område. Men IMCO er meget aktiv, og der er dog sket store fremskridt her.

Jeg kan ikke tage standpunkt til bedømmelsen af 60 l pr. udsejlet sømil. Det overstiger simpelt hen min personlige dømmekraft. Jeg har ingen muligheder for at vurdere det. Det er altså det tal, man er blevet enig om ved en international forhandling, hvor sagkyndige har drøftet det, og hvor der formentlig har fundet en diskussion sted mellem dem, der fandt det for meget, og dem, der fandt det for lidt.

Hr. Amtoft har haft megen personlig morskab af forslaget til ny § 3, stk. 2. Jeg har haft den samme, men det gælder i dette tilfælde for mit vedkommende — og muligvis også for enkelte af ordførerne, der har beskæftiget sig med lovforslaget — at jeg

har haft vældig let ved at forstå selve det, man sigtede på, nemlig tilslutning til konventionen, de principper, der lå deri, og den stramning, der skulle ske, medens jeg hist og her har haft vanskeligheder ved at forstå, hvorledes det, man sigtede på, nu blev omsat i praktiske lovparagraffer. Det er en af de paragraffer, hvor jeg simpelt hen må stole på, at mine dygtige embedsmænd har fundet den rette formulering. Den har formentlig også været drøftet på internationalt plan.

Jeg gør også over for hr. Amtoft opmærksom på vedrørende den nye paragraf, som kan omhandle andet end olie, at bemyndigelsen gælder for danske skibe over hele jorden og for alle skibe i danske territorialfarvande.

Hr. Vivike var også inde på spørgsmålet, som jeg har tangeret i mit svar til hr. Henry Sørensen, om skærpelsen er stor nok. Man må vel konstatere, at det er den mulige, da det skal afklares på internationalt plan. Jeg kan, som jeg har sagt ærligt, ikke personlig bedømme størrelsesordenen af de oliemængder, man er nået frem til. Jeg har forstået, at „Load on Top“-systemet i og for sig er et fortræffeligt og i dag det bedst kendte system, men at dets funktion uvægerlig hænger sammen med, at der skal slippes mindre oliemængder ud, og jeg må tage til efterretning, at dette princip nu knæsesættes på basis af IMCOs anbefaling.

Jeg er lidt usikker over for det spørgsmål, hr. Vivike rejste om genråffinerer af olie. Der findes mig bekendt virksomheder her i landet, der foretager genråffinerer af olie på ganske privat basis og med en normal rentabilitet, og under de forhold vil jeg ikke kunne give tilsagn om nogen væsentlig sympati for statsstøtte til raffineringsvirksomhed. Jeg tager forbehold over for det i den henseende, at det er muligt, at der, hvis olien skal tilintetgøres, kan komme krav til det offentlige; men jeg ved ikke noget om dette, det må falde ind under den almindelige forureningsdebat.

Jeg kender meget vel elektricitetsværks-sagen i Kalø Vig og kan oplyse, at den pågældende virksomhed var advaret om, at der lå disse ammunitions mængder i farvandet udfor.

Jeg kan ligeledes bekræfte, at der under ganske særlige betingelser under hensyn til